Nro 78.

KURYER LITEWSKI

Za Naywyższem Dozwoleniem
IMPERATORA JMCI CAŁEY ROSSYI.

w WILNIE V. S. 27. WRZEŚNIA 1802. ROKU W SOBOTĘ

z Petersburga V. S. 16. Września.

JEGO IMPERATORSKA MOSC rozdzieliwszy interessów kraiowych sprawowanie na Ministerya; wyznaczył Ministrów: będzie woiennym. Generał infanteryi Wiazmitinow; morskim Admirał Mordwinow; zagranicznym Kanclerz Akt: Tayny Kons. 1. klassy Graf Woroncow; towarzyszem jego Tayny Konsyliarz Xiąże Adam Czartoryiski; Ministrem sprawiedliwości czyli Generał Prokurorem Akt: Tayny Kons: Dierżawin, któremu towarzysz poźniey się wybierze; Ministrem wnętrznych interessów Akt: Tayny Kons: Graf Koczubey, towarzyszem jego Aktualny Kammerher Graf Strogonow dziś Tayny Konsyliarz; Ministrem skarbowym Akt: Tayny Kons: Graf Wasilew; towarzyszem jego Hofmistrz Guriew, obowiązki Podskarbiego Monarchii pełnić będzie Tayny Konsyliarz Hołubcow; Ministrem handlowym Akt: Tayny Kons: Graf Rumiancow; Ministrem oświecenia narodowego Akt: Tayny Kons: Graf Zawadowski, towarzyszem jego Tayny Konsyliarz Murawiew. Tym Ministrom, których dostoyność, zasługa, zdatność są znaiome, rozkazał IMPERATOR JMC niezwłócznie przystępować do pełnienia obowiązków przepisanych w Manifeście; ażeby zaś nie byli obciążeni interessami, rządzący Senat ma wraz ukończyć wszystkie sprawy, jakie do niego przyszły przed ogłoszeniem Manifestu.

Swity Monarszey Kapitan Matusewicz uwalnia się od służby z rangą Majora. J. I. M. Fligel Adjutant Podpółkownik Arseniew na własną prosbę uwalnia się od służby z rangą Półkownika i mundurem. Leib gwardyi Preobrażeńskiey Kapitan Poliwanow z rangą Półkownika i mundurem. Generał infanteryi Lwow w służbę przyięty, umieszcza się w swicie Monarszey. IMPERATOR JMC raczył oświadczyć ukontentowanie Szefowi Ufimskiego regimentu muszkietyerów Generał Majorowi Cybulskiemu; Kommendantowi Simbirskiego garnizonu Półkownikowi Szafkiemu; Szefowi Jeleckiego regimentu muszkietyerów Generał Majorowi Efimowiczowi za porządek utrzymany w swoich korpusach. Od armii Półkownik Graf Steenbock umieszcza się w Kargopolskim półku dragonii. Od armii Generał Lieutenant Xiąże Cicianow naznaczony Inspektorem piechoty Kaukazkiey inspekcyi, Astrachańskim Gubernatorem woiennym, i główno kommenderuiącym w kraiu Gruzińskim, na mieyscu Generała Lieutenanta Knorringa 2. który umieszcza się w armii. Swity Monarszey Generał Major Meier umieszcza się w armii. Major Barclay Detolli przyięty z rangą Podpółkownika w korpusie inżenierów, gdzie dawniey zostawał.

z Wiednia 22. Września.

Arcy Xiężna Ludwika, Króla dwóch Sycylii córka, byłego Toskanii Xiążęcia Wielkiego małżonka, r. 1773. narodzona, 1790. zaślubiona, d. 19. po nieszczęśliwym połogu wiek swóy zakończyła; ciało zaniesione do grobu familii Cesarskiey w Kościele Kapucyńskim; żałoba u Dworu nakazana na 6. tygodni. — Cesarz Jmć bawiąc w Baden kazał dwóm córkom swoim szczepić ospę krowią; rzecz wzięła skutek nayszczęśliwszy. Tak wielki przykład gdyby powszechnie był naśladowanym, nie umarłoby żadno dziecię z naturalney, owszem ta zaraza tak dawno świat niszcząca gorzey niż woyna i powietrze, z czasem mogłaby się wykorzenić. Wzrastaiące między ludem oświecenie kiedyżkolwiek złamie upor i przesądy nierozumne. — Arcy Xiąże Józef Palatinus powrócił z krótkiey podróży do Presburga, gdzie Seym d. 15. odprawił 39. posiedzenie. Na rozkaz rządowy po całem Królestwie Węgierskiem zpisywać zaczęto przychody duchowne. — Od granic Tureckich mamy wiadomość potrzebuiącą potwierdzenia, że ugoda między Portą i Paswanem Oglou zawarta, z obu stron wkrótce ma bydź podpisana. — Hospodar Wołoski Suzzo z Transylwanii wyiechał do Constantinopola; chcąc usprawiedliwić postępki swoie przed Sułtanem, i prosić o przywrócenie odiętey dostoyności. Wielu Boiarów dało nieszczęśliwemu dobre świadectwo; jednakże zdaie się ten Xiążęcia postępek niebezpieczeństwa pełen. — Między Jańczarami Belgradu i Bośniakami kłótnia coraz się powiększa; woyska z obu stron ruszyły; wkrótce podobno przyidzie do krwawey rozprawy.

z Berlina 26. Września.

Manewry jesienne pod murami naszey Stolicy odprawiły się zwyczaynym porządkiem; armia na dwie części była podzielona; jedną kommenderował Król Jmć; drugą Mollendorf Feld Marszałek. Regimenta odeszły na swoie stanowiska. Słychać że Monarcha wkrótce ma przedsięwziąć podróż do dzierżaw Frankońskich i Westfalskich, jakoteż Prowincyi nowo nabytych przez indemnizacyą, przy tem zdarzeniu widzieć się będzie z Konsulem Buonaparte, który tegoż czasu zwiedzać chce Departamenta Belgickie i nad Reńskie. — Zmarły Królewic Henryk rozpisawszy testamentem cały maiątek między krewnych, przyiacioł, i sługi, nie zapomniawszy ubogich i szpitalów, przeznaczył dość znaczną summę na wychowanie dzieci żołnierskich swoiego regimentu; 2. tysiące darował temu Officyerowi, który nie tylko z Xiążęciem odprawił woynę 7 letnią; lecz nadto zważował się z nim w ostatniey batalii pod Freiberg, i rzekę Mulda przebył. — Według przysłanego rapportu z Ratisbony; interes indemnizacyi wkrótce skończyć się musi, chociaż Posłowie Czeski i Krzyżacki, Cesarza i Arcy Xiążęcia Karola zwlekać usiłuią; może dzieło przyśpieszyć nota, którą niedawno Deputacyi podał Laforest poseł Francuzki; godna uwagi, ponieważ odkrywa taiemnicę negocyacyi między Francyą i Domem Austryackim.

Niżey podpisany przesłał rządowi swoiemu reskrypt podany Deputacyi przez Posła Czeskiego. Pierwszy Konsul rozkazuie przełożyć teyże Deputacyi następuiące uwagi. Ubolewa, że nie poznano zamiarów jego, których celem było przywrócenie pokoiu i szczęścia Rzeszy Niemieckiey. A ponieważ Austryacy zarzucaią,

że rząd Francuzki nie odpowiadał na propozycye od Cesarza podane po Lunewilskim traktacie, i przez to zpóźnił uspokoienie w Niemczech pożądane: oświadcza Konsul, że te propozycye taiemne Dworu Wiedeńskiego nie tylko nie zbliżały skutków traktatowych artykułu 7. owszem rzecz puszczały w przewłokę nieskończoną. Nic nie mówiąc o nagrodzie należney Xiążętom, za utracone dzierżawy, zciągały się jédynie do zaięcia wielu kraiów świeckich i dziedzicznych na rzecz Arcy Xiążęcia Ferdynanda, byłego Toskanii Xiążęcia. Zamierzał Dwór Wiedeński państwo swoie rozszerzyć po Lech rzekę, Bawaryą z rzędu Xięstw udzielnych wymazać. Sprawiedliwość i wspaniałomyślność, pierwsze są cnoty rządzących narodami; te znalazły mieysce w sercu Konsula; zapomniał więc iż Elektor był kiedy nieprzyiacielem RPtey; nie pozwolił upaść kraiowi osłabionemu, zagrożonemu, którego całość zabezpieczyła gwarancya Mocarstw chcących zachować równowagę w Niemczech. Bo jeżeli dla spokoyności całey Europy trzeba koniecznie, ażeby dóm Austryacki był wielkim i potężnym; dobro Rzeszy Niemieckiey wymaga, żeby Bawarya w całości zostaiąc, wolną była od wszelkich naiazdów na czas przyszły.

Cóżby się stało z Rzeszą Niemiecką, gdyby wchodzący do iey składu Xiążęta możnieysi niepodległemi bydź przestawali? Honor związku starożytnego czyliby nie cierpiał na poniżeniu Elektora Bawarskiego, którego familia tak chwalebnie od wieków usiłowała zbudować i utrzymać Konstytucyą narodu. Nie podobno więc było przyiąć w Paryżu propozycye dworu Wiedeńskiego; nie lepiey zostały przyięte na innych mieyscach, gdzie rozsądna polityka, słuszność, krwi związek potężnie zalecał interessa Elektorskie. Nic nie zprawiwszy u pośredników dóm Austryacki, w Munich nowe negocyacye otworzył. Wynurzył taiemnicę Elektor Mocarstwom zprzymierzonym; oświadczył troskliwość względem swoiego losu. Pośrednicy nakoniec uznali potrzebę połączenia sił i zabiegów na ochronę dziedzicznych Xiążąt, wykonanie 7 artykułu Lunewilskiego traktatu, i zachowanie Domu pierwszym w Niemczech równego. Z tych względów Poseł Francuzki oświadcza Deputacyi, że kraie dziedziczne Elektora Bawarskiego, i te które dla niego w nagrodę ztraconych przeznaczono, potrzebne do zachowania równowagi w Niemczech, zostaią pod protekcyą Mocarstw zprzymierzonych; Pierwszy Konsul z osoby swoiey nie pozwoli, ażeby ważne miasto Passau przez Austryaków zatrzymane było; nie ścierpi, ażeby naymnieysza cząstka Bawarskich dzierżaw na prawym brzegu Inn rzeki przeszła pod panowanie Cesarza; bo tym sposobem Bawarya postradałaby niepodległość swoię, a woyska Austryackie mogłyby się łatwo przybliżyć do stolicy Munich. Naostatek Poseł RPtey powinien przed deputacyą oświadczyć żal Konsula pierwszego, iż negocyacye taiemne, które takiemi bydź zawsze miały, rozgłosić musiał. Ale do tego postępku zniewolony został potrzebą obrony sprawiedliwey, oczyszczenia się z zarzutów uczynionych w reskrypcie przez Posła Czeskiego podanym, i chęcią zachowania dobrey o sobie opinii i szacunku Niemców walecznych i rzetelnych. d. 13 Września.

z Paryża 17. Września.

Los Piemontu nakoniec rozstrzygniony; ustaie wątpliwość wszelka; Senat d. 24 Fructidor wysłuchawszy Oratorów od Konsula przysłanych, po doyrzałey uwadze dał wyrok pamiętny wcielenia tego kraiu do RPtey w następuiących słowach. 1. Departamenta Po, Doire, Marengo, Sezia, Stura, Tanaro, przyłączone są do Francyi. 2. Departament Po mieć będzie 4 Deputatów w zgromadzeniu prawodawczém; Marengo 3, Doire 2, Sezia 2, Stura 3, Tanaro 3; tak więc ogułem będzie Prawodawców 318. 3. artykuł przepisuie iakim porządkiem Deputatów odmieniać trzeba, co iuż przepisano dla innych Departamentów RPtey, dzieląc one na klass 5. 4. Miasto Turin policzone będzie między główne miasta RPtey, których Mairowie obecni bydź maią przysiędze nakazaney obywatelowi, co zostanie następcą Konsula pierwszego; takich miast będzie teraz 25. Podpisał ten wyrok Prezyduiący w Senacie Konsul Cambacerés.

Wkrótce potém pierwszy Konsul doniosł Senatowi, że według przepisów konstytucyi dopełniać zaczyna liczbę Senatorów, których 120 bydź powinno, wybieraiąc do niego obywatelów: Abrial, Fouché, Dubelloy, Aboville, Roederer. Abrial długo zasiadał w trybunale kassacyinym; cnota i praca wyniosły go na urząd Ministra sprawiedliwości, na którym sprawuiąc się przyzwoicie, ziednał Konsula i narodu szacunek. Fouché pilnym i pracowitym był Ministrem policyi; do rządu i RPtey niezmiennie przywiązany; gdyby wypadła potrzeba mieć dobrego Ministra policyi, ten będzie naylepszym. Dubelloy od lat 50 Biskup wzór dla duchownych, na pierwszey stolicy przyświeca każdemu cnotą Apostolską i obywatelską. Aboville Generał korpusu inżenierów, znaiomy całey Europie; świetne talenta iego stały się pożytecznemi Amerykanom podczas woyny z Anglią o nie podległość; dziś iest na czele tego korpusu, który Państwa od naiazdów i upadku naydzielnieyszego zasłania. Roederer dystyngwuie się wymową i przezornością w radzie Stanu. Talenta iego, do Oyczyzny przywiązanie pożyteczniey-szemi będą kraiowi, gdy zasiądzie w Senacie.

Tegoż czasu pierwszy Konsul naznaczył wielkim sędzią narodu i Ministrem sprawiedliwości Konsyliarza Stanu Regnier; Boulay na iego mieyscu ma prezydować w Deputacyi dóbr narodowych; Fourcroy zastępuiąc Senatora Roederer, w deputacyi edukacyiney; Bigot prezyduie w deputacyi prawodawczey; Regnaud w deputacyi interessów wewnętrznych. Lacuée w deputacyi woienney na mieyscu Generała Brune Ambassadorem wyznaczonego do Constantinopola. Treilhard Ex Dyrektor, Collin Dyrektor celny, Lhaumont Prefekt niższego Renu, Pelet Departamentu Vaucluse, Dauchy Departamentu Aisne, wybrani Konsyliarzami Stanu. — W pałacu inwalidów żyie żołnierz Dumas, lat 111 liczący, chodzi ieszcze o kiiu, zupełną ma przytomność, twarz czerstwą, zawsze wesoły. Ociec iego zmarły w tymże pałacu miał lat 116, Stryi 114, obydwa nagle pomarli. — Moreau Biskup w Autun, następca sekularyzowanego dziś Ministra Talleyrand Perigord umarł lat maiąc więcey 80. Poważał go Buonaparte; on z pierwszych ieden dyecezyi swoiey duchowieństwo Konstytucyine i dawnieysze do zgody i iedno ści nakłonił; w nagrodę miał otrzymać Kardynalską dostoyność; iuż o to Konsul prosił Oyca S. gdy Biskup nagle przeniosł się do wieczności. Arcy Biskup nasz Dubelloy ma wkrótce Kardynałem zostać.

Ministerium policyi u nas zniesione; obowiązki przeydą na Ministra sprawiedliwości. — Na prywatney biesiadzie widzieliśmy niedawno zgromadzonych: Foxa, Lorda Holland, Erskine, Fitzpatrick, Margrabię de Gallo, Generała Moreau, Regnault, Montmorency, i wiele innych osob zacnych, cudzoziemców i kraiowych. — Szef Brygady Sebastiani, co przed kilko tygodniami powrócił z Constantinopola, wyiechał z Toulonu do Algeru, dla dokończenia zaczętey z Deyem ugody; inni mówią, że ma ułatwić z Turkami wolną dla nas żeglugę na morzu czarném. — Z Cayenne wiadomość przyszła, że plantacya drzew cynamonowych, muszkatowych, goździkowych idzie nay pomyślniey; w roku teraznieyszym spodziewaią się mieszkańce zebrać mianowicie goździków bardzo wiele; tamże zprowadzono drzewo daiące owoc do chleba smakiem podobny, i wiele innych z Indyi wschodniey i południowego Oceanu. — Rząd nasz zatrudnia się polepszeniem teatrów. Ponieważ

stały się dzielną sprężyną obyczayności, a pisarze dramatyczni tak wiele wpływaią do poloru i oświecenia narodowego, zacząwszy od Moliera, który naypierwszym u nas prawodawcą został, Pierwszy Konsul zalecił wybranym osobom starać się nietylko o naprawę i utrzymanie będących w stolicy teatrów, aleteż myślić wcześnie o wystawie niu nowych na wzór Ateńskich i Włoskich, iakiemi bydź powinny monumenta i budowle wielkiego narodu. Nie dość na tém; rozciąga uwagę na kray cały, chcąc ażeby po wszystkich miastach RPtey podobne stołecznym teatra były; naywiększą zaś uwagę mieć kazał na wybor i doskonalenie Aktorów, sztuki iakie maią bydź grane; do tey cenzury wyznaczono ludzi uczonych, obyczaynych, zalecaiąc ażeby teatrom Francuzkim wrócili gust, delikatność, moralność, przystoyność, iakiemi są zalecone pisma niesmiertelne Voltaira, i Racina.

W Pondichery umarł człowiek osobliwszy; nie miał wielkiego oświecenia, talentów rzadkich; był magazynowym dozorcą długo na wyspie Francuzkiey. Czyli to był skutek wzroku nadpodziw bystrego, czy iakim innym sposobem, to pewna, że oznaymował wcześnie o przybyciu okrętów do portu, gdy ieszcze mil 10, 50, 100, 150 nawet odległemi były. Wiele zakładów wygrał; nigdy się nie zawiodł w przeczuciu swoiém. Wszystkie urzędy, cała wyspa o tém świadczy; umarł sekretu nie nauczywszy nikogo. — Dóm Austryacki w nagrodę ztracone Toskanii domagał się ustąpienia Arcy Xiążęciu Ferdynandowi: Saltzburga, Berchtolsgaden, Passau, Auszpurga, S Ulrich, Kempten, dobr Biskupich, Opactw w Szwabii 12, miast wolnych 19. Co wszystko uczynić miało kwadratowych mil 348; ludności dusz 588 tysięcy, dochodu rocznego 3 milliony 631 tysiąc złotych ryńskich; gdyby odrzucaiąc proiekt przez pośredników podany, Deputacya na to pozwoliła, nie dostawałoby ieszcze Wielkiemu Xiążęciu do zupełney nagrody; mil kwadratowych ziemi 93 dusz 562 tysiące; dochodu 370 tysięcy złotych ryńskich. Trudno będzie żądaniom Austryackim dogodzić; ponieważ pretendowane od nich miasta wolne, Opactwa, Biskupstwa przeznaczone iuż dla innych Xiążąt Rzeskich. — Były Xiąże Larochefoucault Liancourt Ministrowi Chaptal na żądanie iego przesłał własne doświadczenia o sadzeniu żyta, pszenicy etc. przez lat kilka powtarzane, za przykładem Angielskich gospodarzów; tym sposobem nierównie mniey wychodzi ziarna iak na pospolity zasiew; zysk nigdy nie był mnieyszy iak 80., średni 100, naywiększy 130. W obszernym rapporcie pokazał ten światły obywatel, iakich używa narzędzi, iak robotnika mało wychodzi.

W pismach naszych znayduiemy następuiącą uwagę o dzisieyszym stanie narodu. Zuateraz Francya, mówią, nowy skład rządu; ob watel każdy pochwalił odmianę; ukontentowanie z nowości nie takie iest, iakie bywać zwykło pospolicie, gdy partya iedna nad drugą w kraiu wygóruie, nowe zrobi zamieszania, rozsieie postrach i trwogę na przeciwnie myślących, i zemstę otworzy nieubłaganą. Cieszą się dziś Francuzi, zgodnie wszyscy z odzyskanego bezpieczeństwa i pokoiu. Od czasu rewolucyi sprawioney przez Konsula za powrótem z Egiptu żadna ieszcze partya głowy nie podniosła, nikt z mieysca ruszonym nie był, gwałtu i niesprawiedliwości nie doznaiąc nikt nie narzekał. Buonaparte nauczył, iak zburzony lud nakłonić do posłuszeństwa prawu, iak zgubionych uszczęśliwić trzeba. Każdy obywatel cnotliwy i rozumny pod rządem nowym nie podobno aby nie widział własnego dobra i pożytku. Naywiększe dobro iest: Francya odzyskała dawne znaczenie i powagę między Europeyskiemi narodami, odnowiła dawne związki ze wszystkiemi, powróciła, iak powiedział głęboko sam Konsul, na łono familii Europeyskiey. Leży pośród Europy, iest potężna, może utrzymywać szalę polityczney równowagi; podczas rewolucyi odpadła od wszystkich przywiloiów; nikt iey nie ufał, nikt związku nie chciał i nie szukał; rządu stałego nie mieliśmy. Odmieniło się teraz wszystko. Francya którą niedawno blizkie i dalekie narody za burzycielkę miały powszechney spokoyności, przeciwną związkowi społecznemu, daiąc Konsulowi urząd dożywotni, zapobiegaiąc przewrótkom i swarom w elekcyach gminnych zwyczaynym, obiecywać może rządowi swoiemu trwałość wiekuistą i bezpieczeństwo, iakie maią od wieków narody żyiące pod rządem Monarchicznym.

To sprawiwszy Konsul przystąpił do dzieła trudnieyszego i pożyteczenieyszego ziomkom w szczególności; chce rządem przezornym i na wszystko bacznym uszczęśliwić wszystkich w pokoiu. Talenta i cnoty odbieraią hołd publiczny; nauki rozkrzewione; kunszta, rzemiosła, rękodzieła doskonalić się poczęły; nowe twozremy. Wynalazków Francuzkich wielkość i pożytek zwabił do kraiu w czasie krótkim tysiące ciekawych cudzoziemców; pałac Konsula napełniaią postronni Xiążęta, Posłowie, ludzie nayzacnieysi, mężowie oświeceui z każdego narodu. Chcąc o tém się przekonać, dość było spóyrzeć na ostatnią paradę. Otoczony świetnem gronem Naczelnik rządu Francuzkiego pośród wielu z upodobaniem dystyngwował, publicznie uczcił Foxa. Buonaparte i cała z nim RPta cieszy się nieskończenie z oglądania tego męża. Cała iego potęga w rozumie wielkim, siła i dzielność w oświeceniu i wymowie; pobudka do czynów chwalebnych w miłości oyczyzny i ludzkości. Z temi mąż zacny w każdym czasie był głośno naygorliwszym Aniołem pokoiu; Przy pomocy kilku przyiacioł wybranych śmiało zbiiał nierozumną mysl woyny z Francyą nieśmiertelney; w umysły i serca ludzi zapamiętały. h rzucał pracowicie nasiona mądrey polityki, która nakoniec tryumfowała; pokóy przywrócił Europie; iak r. 1782 nakłonił ziomków do ugody z Ameryką. Gdy dzień pożądany narodom zaiaśniał, zacny i nieskazitelny obrońca pokoiu stanął przed obliczem Konsula, który pokóy narodom ofiarował, przenosząc tytuł dawcy onego nad zwycięzkie.

Brulley mieszkaniec osady S. Domingo, Coszenillę dziką przez żeglarza Thierry z niebezpieczeństwem utraty życia zprowadzoną rozmnożył szczęśliwie: przed kilko laty farbowaną z niey chorągiew odebrała Konwencya narodowa; dziś nowe i większe zrobiono doświadczenie; pierwszy Konsul przyiął ofiarowaną sobie sztukę sukna przedniego na mundur; farba niczém się nie różni w dobroci i świetności od Coszenilli prawdziwey. — W Departamencie Aisne niedaleko Lahon znaleziono minę bogatą bursztynu w naypięknieyszym kolorze.

z Londynu 14. Września.

Stratton pełnomocnik Angielski w Constantinopolu przysłał notę urzędownie jemu podaną przez Reis Effendego d. 29. Lipca, w którey wyraża, iż okręta nasze gdy żeglować zechcą po morzu czarném, będą przyimowane tym sposobem, iak innych narodów Porcie przyiaznych. — Graf S. Martin Poseł Wiktora Emmanuela nowego Króla Sardynii miał audyencyą u Króla Jmci, prezentowany przez Lorda Hawkesbury. Polityey iuż zgadywać przestali, iaką nagrodę za Państwo utracone otrzyma nieszczęśliwy Monarcha. — W S. Domingo panuią choroby zaraźliwe. Gdy Generał Leclerc armią do wyspy tey wprowadzał, liczył 70. Generałów i Szefów brygady; z tych, iak twierdzą niektórzy, 25. zostało. — Dwór Lisboński zupełnie iest spokoyny po wyiezdzie Generała Lasnes; spodziewaią się Portugalczykowie nowego wkrótce Posła z Paryża. — Lord Whitworth za dni kilka wyiedzie do Francyi; ekwipaże z Dower do Calais przesłano; sam nie wprzód zacznie podróż, aż odbierze wiadomość o przybyciu do Angielskich brzegów Generała Andreossi. — Odnawia się pogłoska, że Otto i Montbert pracuią pilnie nad ukończeniem tra-

kłatu handlowego między W. Brytanią i Francyą; Ministrowie dzieło maią ukazać Parlamentowi na pierwszych posiedzeniach.—

Od granic Szwaycarskich 15. Września.

Przed kilko dniami Generał Andermat stanął pod Zurich na czele woyska jakie mógł zgromadzić. Gdy proszącego przyiąć do miasta nie chciano, kazał bombardować; 120 bomb wrzucili Szwaycarowie; zaiął się ogień w kilku mieyscach; odpowiedziały armaty wałowe. Czekamy dokładnieyszych ztamtąd wiadomości; prywatne listy znać daią, że od d. 10 do 14. w Cantonie Zurich mieliśmy woynę domową. Obywatele kraiu całego podzieleni na dwie części; z których iedna miastu, druga rządowi sprzyia RPtey. Naostatek po wielu bitwach i krwi przelaniu, Generał Andermat w okolicy Baden zciśniony, kapitulacyą przyiął, i z resztą żołnierza odciągnął. W Berne aresztował rząd nayważszy dwóch Deputatów Cantonu Zurich. Tamże d. 9. przybyli posłowie od małych Cantonów. Wątpiemy o skutku pomyślnym negocyacyi; podobno Senat i rząd z niemi traktować iuż nie zechcą, odebrawszy gońcem z Paryża pomyślną wiadomość, że Konsul Buonaparte ieden tylko u Szwaycarów rząd uznaie; ten iest mocen wezwać ku pomocy woyska Francuzkie na granicach rozłożone, dla utrzymania Konstytucyi.

Od Littgo Wileń: Guberń: Rządu podaie się do wiadomości, iż Maiątek Poiezuicki Surwiliszki zwany w Pcie Oszm: położony, zawieraiący w sobie podług lustracyi w Ru 1795 uczynioney dusz płci męzkiey 340. oceniony we 21,333 Rubli 30. kopieiek, od jakowey summy należało wnaszać do skarbu corocznie procentu po 1066. Rubli 65½. kopieiek, dochodu lustracyą 1789. Ru wyrachowano 1066. Rubli 65½. kop: od którego płaci się do skarbu ofiary 20 grosza 333 rubli 33. kopieyki przez publiczną licytacyą będzie oddany w wieczystą possesyą więcey daiącemu na prawie takim, na jakim wszystkie tey natury Dobra zostaią; azatym życzący sobie wziąć pomieniony Maiątek, aby w terminach niżey wyrażonych, iako to: w 1szym 15. w 2gim 20 a w 3cim i ostatecznym dnia 23. Mca 8bra Ru idącego 1802. stawali do licytacyi w Izbie Skarbowey Litewskiey Wileń: z dostateczną kaucyą Skarbowi własnych Dóbr swoich, lub za paręką urzędownie poświadczoną o Dobrach w ewikcyą podaiących się od tych Juryzdykcyi w wiedzy których to Dobra zostaią. Msca 7bra 3 dnia 1802 Ru.

Litewski Grodzieński rząd Guberński donosi, aby sukcessorowie zmarłego Półkownika Piotra Zaborowskiego dla obięcia pozostałego po nim folwarku Lipowo w Kobryńskim Powiecie, stawali sami, albo przysłali plenipotenta z prawnemi dowodami probuiącemi ich sukcessyą, w Kobryńskim Niższym Sądzie Ziemskim na termin prawem przepisany.

Od Rządu Gubernskiego Wileńskiego ogłasza się: izby Starozakonny Rubin Wolfowicz, lub krewni iego zgłosili się do Rządu tuteyszego dla odebrania wexlu z Rządu Gubernskiego Wołyńskiego przysłanego, który znaleziony został po zbiegłym z półku Szlisselburgskiego Muszkatyerskiego Sołdacie Konstantynie Sidorowie, wspólnie z Pasportem wyczonemu Wolfowiczowi przez byłego Litewskiego Cywilnego Gubernatora JW. Fryzela w Roku 1799 9bra 14 dnia wydanym na przeiazd w Gubernie: Litewską, Mińską, i Wołyńską.

JW. Gubernator Woienny Litewski zarządzaiący cywilnością Generał Kawaleryi i Kawaler Baron Beningsen zawiadamia, iż z Gabinetu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI przysłane są do niego pieniądze dla Wdowy Sekretarzowey Magdaleny Buchowieckiey Rubli 25, Szlachcianki Zofii Burniewiczowey Rubli 100. Wdowy Pułkownikowey Zochowey Rubli 300, i Szlachcianki Katarzyny Rawskiey Rubli 50; które ażeby stawały do Wilna same, lub przysłały Plenipotentów końcem odebrania takowych pieniędzy ostrzega się.

Mieszkaiący tu w Wilnie od lat kilkunastu JP. Antoni Łoyko Tancmistrz i znaiomy z dawania ciągle lekcyów tancowania po konwiktach i pensyach, ma honor donieść, iż zakłada publiczną Szkołę rozmaitych Tańców przy muzyce. Pokoiowych dla oboyga płci. W których dawane będą lekcye: Menwetów, Anglezów, Kadrylów, Alemandów, Matlotów, Fandango, Tamboryno, Walców, Mazurków, Kozaków, Tańców Węgierskich, &c. Porządkiem następuiącym: w Poniedziałki, Srzody i Piątki, dla Dam od 10 do 12 godziny, a Kawalerom we Wtorki, Czwartki i Soboty, o teyże samey czasu porze. Ktoby zatym sobie życzył brać takowe lekcye, zechce udać się do mieszkaiącego w Kamienicy JXX. Piarów, na Ulicy Dominikańskiey pod Nrem 413 położoney, do tegoż JP. Antoniego Łoyki, gdzie o nadgrodę umówić się będzie mógł dokładnie. Przy zarekomendowaniu się, ma honor i to donieść, iż od dnia pierwszego miesiąca 8bra roku idącego takowa Szkoła tańców rozpoczętą zostanie. Dat w Wilnie r. 1802. Mca 7bra dnia.

Opuszczone i w ruinę podane, przez Obywateli, w srzodku miasta Wilna i po przedmieściach Possesye, zmuszaią Magistrat Wileń: , do wydania przez nineyszą publikacyą ostrzeżenie: że gdy Prawem Konst: 1764. Ru postanowionym jest, aby Possesye w mieście Wilnie będące, ruinie podane, za nieprzystąpieniem przez Aktorów, do należney onych reparacyi, przez miasto plus offerenti były sprzedawane; dla tego Magistrat, w exekucyą tego tego prawa, ogulnie wszystkich maiących w tym mieście i na przedmieściach Pałace, Kamienice, Domy drewniane i Place; a przez opieszałość ruinie i spustoszeniu pozostawione; aby naydaley do upłynienia roku, od daty nineyszey publikacyi; starali się poruynowane zreparować, a puste place należycie zabudować; ostrzega. W przeciwnym zaś zdarzeniu; Magistrat ogłasza, iż wszelkie Possesye zruynowane, i Place puste; zaięte i przez publiczną licytacyą, w skutek prawa Konst: 1764. Ru sprzedane będą. 1802. Julii 2. dnia.